

Sygn. akt II KKN 484/2000

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2001 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Tomasz Grzegorzczuk

Sędziowie: SN – Halina Gordon - Krakowska

SN – Wiesław Maciak (spraw.)

Protokolant – Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej – Krzysztofa Parchimowicza

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2001 r.

sprawy **P. K., K. W., A. K. i M. C.**

oskarżonych z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk

z powodu kasacji na korzyść, wniesionej przez Prokuratora Generalnego,

sygn. DSN IV (...)

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 26 lipca 2000 r., sygn. VII K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę P. K., K. W., A. K. i M. C.
przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł.**

U Z A S A D N I E N I E

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 26 lipca 2000 r., sygn. VII K (...), P. K., K. W., A. K. i M. C. uznani zostali winnymi popełnienia przestępstwa z art. 222 § 1 kk, polegającego na naruszeniu nietykalności cielesnej funkcjonariuszy Policji – A. N. i M. F. w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, za który to czyn P. K. skazany został na karę grzywny w wysokości 400 stawek dziennych, przy wartości jednej stawki dziennej w wysokości 10 zł, zaś pozostali współoskarżeni na kary po 300 stawek dziennych o tej samej wartości. Ponadto K. W., A. K. i M. C. uznani zostali winnymi popełnienia czynów z art. 226 § 1 kk, polegających na znieważeniu słowami obelżywymi funkcjonariuszy Policji A. N. i M. F. i ukarani za to karą grzywny po 300 stawek dziennych, o wartości stawki dziennej 10 zł, każdy z nich. W stosunku do K. W., A. K. i M. C. Sąd Rejonowy w Ł. orzekł kary łączne grzywny w wysokości po 500 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł.

Kasację od tego wyroku w trybie art. 521 kpk wniósł Prokurator Generalny.

Zarzucając temu orzeczeniu „stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą wymienioną w art. 439 § 1 pkt 2 kpk, naruszenie prawa procesowego – art. 28 § 1 kpk – polegające na rozpoznaniu sprawy przez Sąd nienależycie obsadzony” wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania”.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest w pełni zasadna.

Z danych zawartych w aktach przedmiotowej sprawy wynika, że dochodzenie w tej sprawie trwało ponad dwa miesiące, bo w okresie od 11

stycznia 2000 r. (k. 64) do 30 marca 2000 r. (k. 112), a więc zgodnie z art. 474 § 2 kpk, sprawa ta winna być rozpoznana przed Sądem na zasadach ogólnych i w składzie przewidzianym w art. 28 § 1 kpk, tj. jednego sędziego i dwóch ławników (vide: Uchwała SN z 15 kwietnia 1999 r., sygn. I KZP 11/99 – OSNKW z 1999 r., z. 5-6, poz. 28).

Taką też decyzję podjęto w zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy głównej na dzień 16 czerwca 2000 r. (k. 168) i rozprawa toczyła się z udziałem ławników (k. 191-192). Po jej odroczeniu – w dniu 25 lipca 2000 r. – poprowadzono ją już jednak w składzie jednoosobowym, tj. jednego sędziego i w takim składzie wydano też wymienione wyżej orzeczenie (k. 204 w zw. z k. 212 i 214).

Tego rodzaju procedowanie, stanowiące jedną z bezzwzględnych przyczyn odwoławczych, jest rażącym naruszeniem art. 439 § 1 pkt 2 kpk i powoduje uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Niezależnie od powyższego, w omawianej sprawie Sąd Rejonowy w Ł. dopuścił się też obrazy art. 387 § 2 kpk polegającej na tym, że przychylił się do wniosków oskarżonych złożonych w trybie art. 387 § 1 kpk bez wyrażenia na to zgody przez pokrzywdzonych (k. 204) oraz w sposób rażący naruszył też prawo materialne, orzekając wobec oskarżonego P. K. karę grzywny z przekroczeniem ustawowych granic określonych w art. 33 § 1 kk w wysokości 400 stawek dziennych, podczas gdy wymieniony przepis stanowi, iż wymierza się ją w granicach od 10 stawek dziennych do 360 stawek dziennych.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy uwzględniając kasację Prokuratora Generalnego zaskarżony wyrok uchylił i sprawę P. K., K. W., A. K. i M. C. przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł.